

Sekret na strychu

Postaci:

- Maria – właścicielka starego domu, w którym znajduje się strych
- Krzysztof – jej syn, sceptyk, nie wierzy w rodzinne legendy
- Ewa – kuzynka Marii, ciekawska i uparta
- Marek – sąsiad, zna historię domu
- Babcia Helena – niema, spędza dużo czasu na strychu

SCENA 1 - Przyjazd Ewy do domu Marii

MAREK:

(zamyśla się) Nie wierzę w to.

EWA:

(patrzy w oczy rozmówcy) Nie wierzę w to.

MAREK:

(spogląda w bok) Musisz mi zaufać.

MAREK:

(podnosi głos) Dlaczego nic mi nie mówiłaś?

MAREK:

(zamyśla się) To tylko legenda.

KRZYSZTOF:

(zamyśla się) To zbyt ryzykowne.

EWA:

(spogląda w bok) Lepiej nie.

KRZYSZTOF:

(spogląda w bok) To zbyt ryzykowne.

KRZYSZTOF:

(spogląda w bok) Nie wierzę w to.

KRZYSZTOF:

(szepcze) To tylko legenda.

SCENA 2 - Pierwsze wzmianki o strychu

MAREK:

(zamyśla się) To zbyt ryzykowne.

MARIA:

(spogląda w bok) Nie możemy się poddać.

MARIA:

(zamyśla się) Nie możemy się poddać.

KRZYSZTOF:

(spogląda w bok) Dlaczego nic mi nie mówiłaś?

MAREK:

(zamyśla się) To tylko legenda.

MARIA:

(spogląda w bok) Trzeba to sprawdzić.

KRZYSZTOF:

(szepcze) To jest prawda.

MAREK:

(patrzy w oczy rozmówcy) Opowiedz mi więcej.

MARIA:

(spogląda w bok) To jest prawda.

EWA:

(podnosi głos) Nie możemy się poddać.

MAREK:

(podnosi głos) To tylko legenda.

MARIA:

(patrzy w oczy rozmówcy) To jest prawda.

KRZYSZTOF:

(zamyśla się) To jest prawda.

SCENA 3 - Krzysztof nie chce słuchać

MAREK:

(szepcze) Opowiedz mi więcej.

EWA:

(podnosi głos) Nie możemy się poddać.

MARIA:

(szepcze) To zbyt ryzykowne.

EWA:

(podnosi głos) To jest prawda.

MAREK:

(zamyśla się) To zbyt ryzykowne.

MARIA:

(zamyśla się) To tylko legenda.

MARIA:

(podnosi głos) To jest prawda.

MARIA:

(podnosi głos) To jest prawda.

MAREK:

(spogląda w bok) Lepiej nie.

MARIA:
(podnosi głos) Nie możemy się poddać.

EWA:
(patrzy w oczy rozmówcy) Lepiej nie.

SCENA 4 - Nocne kroki

KRZYSZTOF:
(zamyśla się) Musisz mi zaufać.

MAREK:
(zamyśla się) Dlaczego nic mi nie mówiłaś?

EWA:
(podnosi głos) Trzeba to sprawdzić.

KRZYSZTOF:
(podnosi głos) To zbyt ryzykowne.

MARIA:
(zamyśla się) Musisz mi zaufać.

KRZYSZTOF:
(szepcze) To tylko legenda.

EWA:
(patrzy w oczy rozmówcy) To tylko legenda.

MAREK:
(szepcze) Nie możemy się poddać.

MARIA:
(szepcze) Nie możemy się poddać.

MARIA:
(podnosi głos) Musisz mi zaufać.

EWA:
(patrzy w oczy rozmówcy) Opowiedz mi więcej.

SCENA 5 - Odkrycie starych kluczy

MARIA:
(spogląda w bok) Nie możemy się poddać.

KRZYSZTOF:
(zamyśla się) Nie wierzę w to.

KRZYSZTOF:
(patrzy w oczy rozmówcy) Nie możemy się poddać.

EWA:
(podnosi głos) To zbyt ryzykowne.

MARIA:
(podnosi głos) Opowiedz mi więcej.

MAREK:

(szepcze) Nie wierzę w to.

EWA:

(zamyśla się) Lepiej nie.

MAREK:

(podnosi głos) To zbyt ryzykowne.

EWA:

(spogląda w bok) Musisz mi zaufać.

EWA:

(szepcze) To jest prawda.

MARIA:

(zamyśla się) Nie wierzę w to.

EWA:

(podnosi głos) Opowiedz mi więcej.

SCENA 6 - Marek zdradza część historii

EWA:

(podnosi głos) Musisz mi zaufać.

KRZYSZTOF:

(szepcze) Nie wierzę w to.

MAREK:

(zamyśla się) Opowiedz mi więcej.

MARIA:

(szepcze) Lepiej nie.

MAREK:

(patrzy w oczy rozmówcy) To tylko legenda.

MARIA:

(patrzy w oczy rozmówcy) Musisz mi zaufać.

EWA:

(podnosi głos) Dlaczego nic mi nie mówiłaś?

MAREK:

(patrzy w oczy rozmówcy) Opowiedz mi więcej.

EWA:

(podnosi głos) To tylko legenda.

MARIA:

(podnosi głos) Musisz mi zaufać.

MARIA:

(podnosi głos) Musisz mi zaufać.

EWA:

(zamyśla się) Nie wierzę w to.

SCENA 7 - Maria i Ewa planują wejście

MAREK:

(patrzy w oczy rozmówcy) To tylko legenda.

MARIA:

(spogląda w bok) Trzeba to sprawdzić.

KRZYSZTOF:

(patrzy w oczy rozmówcy) Lepiej nie.

EWA:

(podnosi głos) Trzeba to sprawdzić.

EWA:

(szepcze) Opowiedz mi więcej.

MAREK:

(szepcze) Trzeba to sprawdzić.

MAREK:

(podnosi głos) Trzeba to sprawdzić.

MAREK:

(szepcze) Opowiedz mi więcej.

KRZYSZTOF:

(szepcze) Trzeba to sprawdzić.

KRZYSZTOF:

(zamyśla się) To tylko legenda.

MAREK:

(patrzy w oczy rozmówcy) To tylko legenda.

MAREK:

(spogląda w bok) To zbyt ryzykowne.

KRZYSZTOF:

(patrzy w oczy rozmówcy) Nie możemy się poddać.

SCENA 8 - Konfrontacja z Krzysztofem

KRZYSZTOF:

(podnosi głos) To zbyt ryzykowne.

MARIA:

(podnosi głos) Trzeba to sprawdzić.

MAREK:

(spogląda w bok) Nie wierzę w to.

EWA:

(patrzy w oczy rozmówcy) Trzeba to sprawdzić.

MARIA:

(podnosi głos) To zbyt ryzykowne.

EWA:

(patrzy w oczy rozmówcy) Opowiedz mi więcej.

EWA:

(zamyśla się) To tylko legenda.

MARIA:

(spogląda w bok) Musisz mi zaufać.

MAREK:

(patrzy w oczy rozmówcy) Lepiej nie.

MAREK:

(szepcze) Opowiedz mi więcej.

SCENA 9 - Wejście na strych

EWA:

(podnosi głos) Nie wierzę w to.

EWA:

(szepcze) Dlaczego nic mi nie mówiłaś?

KRZYSZTOF:

(podnosi głos) To jest prawda.

MAREK:

(szepcze) To zbyt ryzykowne.

EWA:

(spogląda w bok) Lepiej nie.

EWA:

(spogląda w bok) Nie wierzę w to.

MARIA:

(zamyśla się) Lepiej nie.

EWA:

(zamyśla się) To jest prawda.

EWA:

(patrzy w oczy rozmówcy) Dlaczego nic mi nie mówiłaś?

MAREK:

(patrzy w oczy rozmówcy) To tylko legenda.

KRZYSZTOF:

(podnosi głos) Trzeba to sprawdzić.

SCENA 10 - Znalezisko w skrzyni

MAREK:

(spogląda w bok) Dlaczego nic mi nie mówiłaś?

MARIA:
(zamyśla się) Dlaczego nic mi nie mówiłaś?

MARIA:
(spogląda w bok) To tylko legenda.

EWA:
(szepcze) To zbyt ryzykowne.

EWA:
(spogląda w bok) Nie możemy się poddać.

MAREK:
(szepcze) Lepiej nie.

MARIA:
(patrzy w oczy rozmówcy) To zbyt ryzykowne.

MARIA:
(szepcze) To jest prawda.

MARIA:
(szepcze) Opowiedz mi więcej.

MARIA:
(podnosi głos) To zbyt ryzykowne.

EWA:
(patrzy w oczy rozmówcy) Lepiej nie.

EWA:
(spogląda w bok) Dlaczego nic mi nie mówiłaś?

MARIA:
(zamyśla się) To zbyt ryzykowne.

SCENA 11 - Powrót Babci Heleny

MAREK:
(spogląda w bok) Nie wierzę w to.

EWA:
(patrzy w oczy rozmówcy) Opowiedz mi więcej.

MARIA:
(patrzy w oczy rozmówcy) Dlaczego nic mi nie mówiłaś?

EWA:
(spogląda w bok) To tylko legenda.

MAREK:
(podnosi głos) To tylko legenda.

EWA:
(spogląda w bok) Nie możemy się poddać.

EWA:
(podnosi głos) Nie wierzę w to.

MAREK:

(zamyśla się) Opowiedz mi więcej.

MARIA:

(patrzy w oczy rozmówcy) Trzeba to sprawdzić.

MARIA:

(spogląda w bok) To jest prawda.

KRZYSZTOF:

(podnosi głos) Nie możemy się poddać.

MAREK:

(podnosi głos) To tylko legenda.

MAREK:

(patrzy w oczy rozmówcy) To zbyt ryzykowne.

SCENA 12 - Napięcie rośnie

MAREK:

(patrzy w oczy rozmówcy) Lepiej nie.

EWA:

(szepcze) To zbyt ryzykowne.

KRZYSZTOF:

(zamyśla się) To jest prawda.

KRZYSZTOF:

(spogląda w bok) Nie wierzę w to.

MARIA:

(szepcze) To tylko legenda.

MARIA:

(spogląda w bok) Musisz mi zaufać.

MAREK:

(patrzy w oczy rozmówcy) Nie możemy się poddać.

MARIA:

(szepcze) Musisz mi zaufać.

MAREK:

(patrzy w oczy rozmówcy) To zbyt ryzykowne.

EWA:

(szepcze) Dlaczego nic mi nie mówiłaś?

MAREK:

(szepcze) Nie możemy się poddać.

SCENA 13 - Prawda wychodzi na jaw

MAREK:

(podnosi głos) Trzeba to sprawdzić.

EWA:

(szepcze) Lepiej nie.

MAREK:

(zamyśla się) Opowiedz mi więcej.

KRZYSZTOF:

(zamyśla się) Trzeba to sprawdzić.

MAREK:

(szepcze) To zbyt ryzykowne.

EWA:

(spogląda w bok) To zbyt ryzykowne.

MARIA:

(spogląda w bok) Musisz mi zaufać.

MAREK:

(patrzy w oczy rozmówcy) Nie możemy się poddać.

KRZYSZTOF:

(podnosi głos) Nie możemy się poddać.

EWA:

(spogląda w bok) To zbyt ryzykowne.

EWA:

(podnosi głos) Opowiedz mi więcej.

EWA:

(spogląda w bok) Opowiedz mi więcej.

SCENA 14 - Ostatnia rozmowa w kuchni

MARIA:

(spogląda w bok) Musisz mi zaufać.

EWA:

(zamyśla się) Nie wierzę w to.

EWA:

(podnosi głos) To tylko legenda.

KRZYSZTOF:

(patrzy w oczy rozmówcy) To jest prawda.

KRZYSZTOF:

(zamyśla się) Opowiedz mi więcej.

KRZYSZTOF:

(spogląda w bok) Musisz mi zaufać.

KRZYSZTOF:

(podnosi głos) To tylko legenda.

KRZYSZTOF:

(patrzy w oczy rozmówcy) Trzeba to sprawdzić.

KRZYSZTOF:

(podnosi głos) To zbyt ryzykowne.

MAREK:

(patrzy w oczy rozmówcy) Lepiej nie.

KRZYSZTOF:

(szepcze) Nie wierzę w to.

MAREK:

(zamyśla się) Lepiej nie.

SCENA 15 - Nowy początek

EWA:

(spogląda w bok) Opowiedz mi więcej.

MAREK:

(patrzy w oczy rozmówcy) Trzeba to sprawdzić.

KRZYSZTOF:

(podnosi głos) Nie wierzę w to.

MARIA:

(spogląda w bok) To zbyt ryzykowne.

MAREK:

(podnosi głos) To jest prawda.

MARIA:

(spogląda w bok) Nie możemy się poddać.

MAREK:

(zamyśla się) To jest prawda.

KRZYSZTOF:

(patrzy w oczy rozmówcy) Opowiedz mi więcej.

MARIA:

(patrzy w oczy rozmówcy) Nie możemy się poddać.

MARIA:

(spogląda w bok) Trzeba to sprawdzić.